

**විදේශ භාෂාවක් ලෙස හින්දී ඉගෙනිමේදී
සිංහල භාෂකයන්ට ඇතිවන ස්වර උච්චාරණය සම්බන්ධ ගැටුව**

චල. එම්. ඒ. වාකිෂේෂී¹

හින්දී අධ්‍යයනාංශය

සාරසංස්කේපය

ශ්‍රී ලංකාවේ අසල්වැසි රට වන භාරතයේ රාජ්‍ය භාෂාව 'හින්දී භාෂාව' වේ. වත්මන වන විට ලෝකයේ බොහෝ රටවල මෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේද හින්දී භාෂාව ව්‍යාප්ත වෙමින් පවතී. මේ වන විට ශ්‍රී ලංකාව කුළ විදේශ භාෂාවක් ලෙස හින්දී ඩික්ෂණය පාසල් විෂය තිරයේ (සා/පෙළ භා උ/පෙළ), විශ්වවිද්‍යාලයිය උපාධි පාස්මාලා, සංස්කෘතික කේත්ද යනාදිය මගින් සිදු කෙරේ. එවැනි කුමන කුමවේදයක් ඔස්සේ වුවද හින්දී භාෂාව අධ්‍යයනයේදී විද්‍යාර්ථීන් භාෂාව භා බැඳුණු විවිධාකාර ගැටුවලට මූහුණ දෙනු දැකගත හැකිය. එවැනි ගැටුව අතර හින්දී ස්වර උච්චාරණය පිළිබඳ ගැටුව සුලබව දැකගත හැකිය. භාෂාව හදාරන්නෙකුට එම ගැටුව හදුනා ගැනීම මගින් ඒවා නිරාකරණය කරගැනීමට ඉඩප්‍රස්ථාව සැලැස්. එම නිසා මෙම පර්යේෂණය සඳහා පාදකවූ පර්යේෂණ ගැටුවට වූයේ විදේශ භාෂාවක් ලෙස හින්දී ඉගෙනිමේදී සිංහල භාෂකයන්ට ඇතිවන ස්වර උච්චාරණය පිළිබඳ ගැටුව මොනවාද යන්න විමසා බැලීමයි. මෙහිදී භාවිත කරන ලද කුමවේද වූයේ ප්‍රාථමික භා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනයයි. ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය ලෙස ස්වයං අධ්‍යයනයත්, ද්විතීයික මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනය ලෙස භාෂා ඩික්ෂණය පිළිබඳ ලියවුණු රුන්ප පරිඹිලනයත් දැක්විය හැකිය. පර්යේෂණ කරතවා අවසානයේ මා නට හින්දී භාෂාව හදාරන විදේශිකයන් වශයෙන් අපගේ සිංහල භාෂකයන් විසින් සුලබවම මූහුණ දෙනු ලබන ගැටුව ලෙස හින්දීයේ [ඡ] (ඡ), [ඥ] (ඥ්), [ඣ] (ඣ්) වැනි ස්වරවල උච්චාරණය භා බැඳුණු ගැටුව, අනුනාසිකා ස්වර උච්චාරණය සම්බන්ධ ගැටුව වැනි ගැටුව රසක් අනාවරණය කරගැනීමට හැකි විය. එවැනි ගැටුව ඇති වීම සඳහා විද්‍යාර්ථීන් විසින් හින්දී භාෂාව අධ්‍යයනය සඳහා වැය කරනු ලබන කාලයේ අවම බව, පරිඹිලනයට අවශ්‍ය හින්දී ගුන්පවල හිග බව, පුහුණු ගුරුවරුන්ගේ හිග බව යනාදිය හේතු වන බව නිගමනය කළ හැකිය.

ප්‍රමුඛ පද - උච්චාරණ ගැටුව, විදේශ භාෂාවක් ලෙස හින්දී, හින්දී උච්චාරණය, හින්දී ස්වර

¹ wakishta1996@gmail.com